

Heinrich Rudolph Redecker

Programma, Quo Rector Universitatis Rostochiensis Heinricus Rudolphus Redeker/ I.U.D. ac Pandectarum Professor Publ. ... Matronarum ... Annae Dreves/ Funus, Quod Eidem, ceu Coniugi ... Vir ... Dn. Sebastianus Wirdig/ Med. D. ... Hodie solenniter paraturus est, indicit, & ad eundum exequias Omnium ordinum Cives Academicos serio studioseque invitat. Conventus fiet in Aede Jacobaea Hora 1. Pomerid.

Rostochii: Kilius, 1676

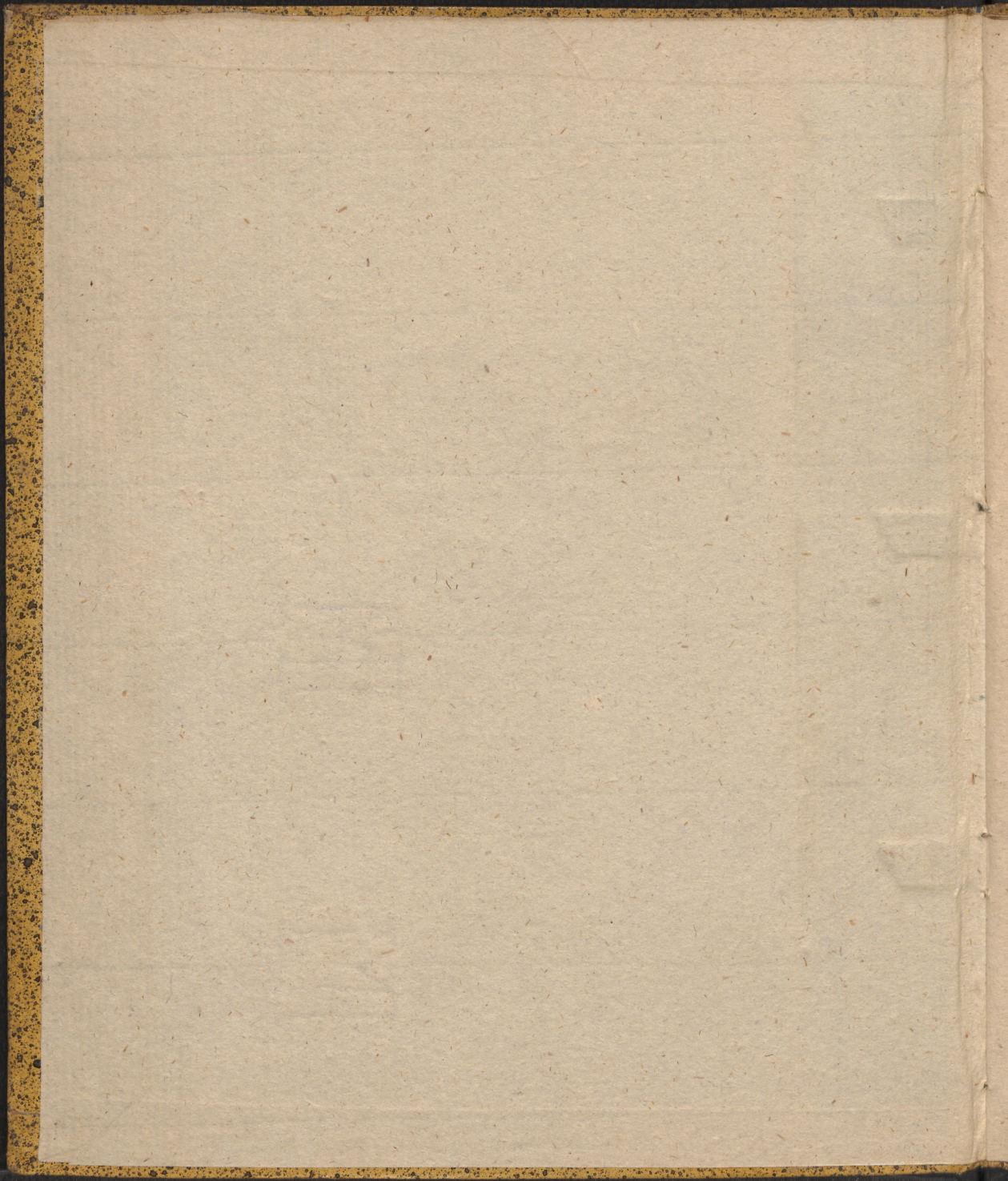
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777438879>

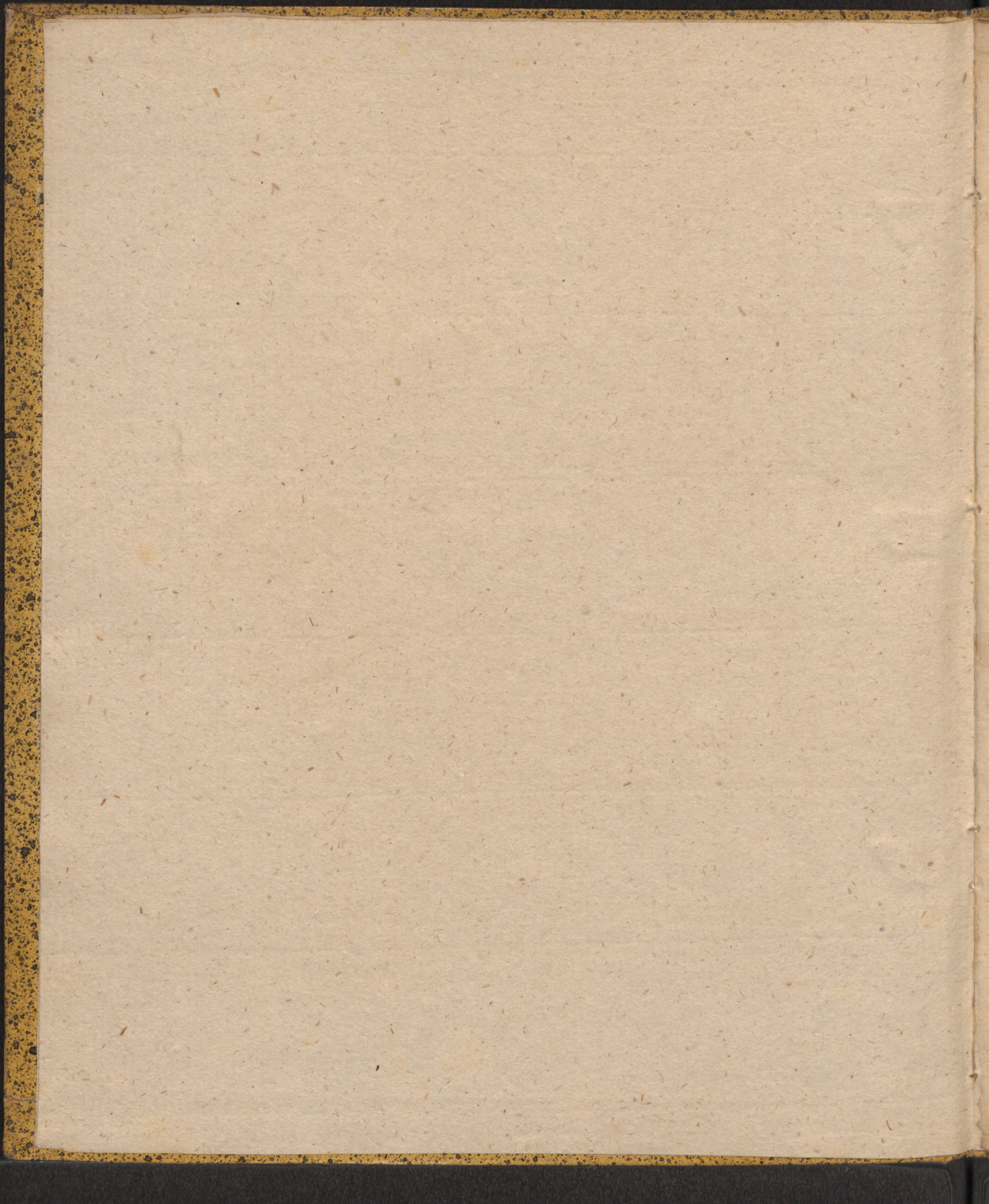
Druck Freier Zugang

Redeker, H. R.,
in
A. D r e v e s,
uxor. S. Wirdig.
Rost. 1676.

76.

Programma,

Quo
RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

HEINRICUS RU-
DOLPHUS Redeker/

J. U. D. ac Pandectarum Professor Publ.

Consistorii item Ducalis Adfessor,

MATRONARUM ornatissima,

ANNÆ

Funus,

Quod Eidem, ceu CONJUGI desidera

VIR

Experientiss. & Excellentiss.

D. N. SEBASTIANUS Wirdig/

Med. D. ac Prof. quin Archiater Meck-
lenb. celeberrimus,

Hodiè solenniter paraturus est,

indicit, & ad eundem exequias

Omnium ordinum CIVES ACADEMICOS

seriò studioseque invitat.

Conventus fiet in *A*. de Jacobæâ Horâ I. Pomerid.

ROSTOCHII.

Typis hæred. JOANNIS KILII Acad. Typogr. ANNO M. DC. LXXVI.

Irari Mortis subit in verecun-
diam, lethiferumque eò jam
virus usque serpere, ut ne ipsi
quidem MEDENTUM FILII,
fidissimi ceteroquin *araduvias*
répoves, & valetudinis nostræ
Rectores, amoliri abs foribus
suis necem, præstareque sese in-
demnes possint. Non ita est
pridem, quàm PROFESSOR
DOCTORQVE MEDICUS, non sine grandi luctu, & mi-
rificâ rerum fortunarumque confusione suarum, Caris-
simam CONJUGEM domo efferendam curaret. Hodie
idem subire fatum, eandem ferre necessitatis legem co-
gitur parilis VIR conditionis, PROFESSOR DOCTORq;
nim. MEDICUS, dum & ipse dimidiû vitæ suæ, UXOREM,
cui tot annos, tamque concorditer cohabitârat, tristi non
tantùm habitu fronteque, sed animo longè tristiori, TEL-
LURI commendat MATRI. Utroque, & quovis etiam
alio casu, luculentissimè cernere est, Hominem, cùm an-
tè imbecillitatis exemplar, spoliū temporis, ludus for-
tunæ, mancipium laborum, miseriarumque gymnasium
fuerit, tandem ipsius prædam mortis esse. Unde conse-
quitur, ipsam quoq; quam in hisce terris agamus, vitam,
nil temere signandam aliud, nisi vallem confusionis,
Carce-

Carcerem afflictionis, perpetuam & ab exilio non differen-
tem peregrinationem, periculofam navigationem, malam
denique mansionem. Quis est, qui non à fletu statim,
quod primum nascentium est omnen, dies annosque suos
ordiat, & veluti invitus lucem suscipiat? Quis est, qui
pueritiam non inter flagra, robur ætatis inter dura ope-
rum exigit, nunc spei, nunc metus, nunc iræ, nunc amo-
ris ludibrium? Sed enim interea morti semper crescimus,
& semper sumus obnoxii. Ex quo namque carneam hanc
gestare molem fas est, mortem jugiter nobiscum circum-
ferimus; abs quâ non expedituri nos sumus ante, quàm
illam exuerimus. At bellè ab omni parte habet. Non est
profectò vel infructuosa, vel illætabilis permutatio. Enim
verò hoc pacto pervenire eò datur, ubi nulla amplius ti-
mendi urgere possit causâ. Progredi, inquam, ist hac da-
turatione, à periculis in securitatem, à labore in quietem,
à dolore in voluptatem, ab exilio in patriam, ab alto in-
portum, ab orco in cœlum. Uti adeò, exquè hujusce-
modi causis, præclarè etiam actitatum arbitremur cum
FUNCTA nostrâ, cœu quæ molestiis omnibus laboribus-
que, quibus exposita hæctenus nec unis, nec levibus fuerat,
defuncta tandem, pauculos ante dies, lubricam hanc vitam
cum beatâ ac pacatâ Morte commutarit. Quam felicita-
tem clarissimæ honoratissimæque MATRONE meritò
exquè animi sententiâ gratulamur, & jam porrò, quæ ad
commendationem ejusdem pertinebunt, quorumque
commemoratio ex ultimis humanitatis est officiis, exequi-
mur. Nata EA est IPSA, die 26. Januar. Anno 1624. Patre
Hasselbeck Drebes / cive apud Nos & Negotiatore planè
eximio; Matreque ANNA Beckmans / Feminarum orna-
tissimâ; quam oppidò tamen infans amisit. Avus pater-
nus

nus fuit *Hasselbeck Drebes* / Civis præstantiss. Amplissimi
VIRI, DN. ARNOLDI *Hasselbecken* / Cos. jam olim REIP.
ROSTOCH. benemerentissimi Nepos. Avia paterna ex-
titit CATHARINA *Hifen* / sexus sui ornamentum ac de-
cus. Avum maternum habuit CONRADUM *Bedman* /
Civem ac Mercatorem industrium; Aviam maternam
CATHARINAM *Güsebiers* / Spectatiss. ac prudentissimi
VIRI, DN. HINRICI *Güsebiers* / Senatoris quondam ac Ca-
merarii filiam elegantissimam. Hæc FUNCTÆ nascendi
fors contigit; sed tota carnalis, & ad salutem nil collatura
momenti. Proin regenerationis, per quam melioris æ-
ternæque vitæ consors foret, divino usa est beneficio; post-
que ætate aliquantò provectior, honestissimam continuò
egregiamque mentem, quam elegantior natura attribu-
erat, præ sese ferre, idque studere summoperè visa est,
ne quid unquam committeret eorum, quæ vel probo sibi,
vel dehonestamento esse quirent. Annos nata XX. tori
socia junctæ est VIRO Experientiss. & Excellentiss. DN. SE-
BASTIANO *Wirdig* / Med. D. ac Profess. quin & Serenif-
simi GUSTROV. PRINCIPIS, DN. GUSTAVI ADOL-
PHI, Dn. nostri clementissimi, Archiatro Clariss. Collegæ
& Amico nostro honoratissimo; cum quo confestim post
peractas solenniter nuptias, antequam, quàm heic apud nos
officia sortiretur, in LIVONIÆ DORPPATENSEM A-
CAD. Medicinæ ac Physices ibid. Professionibus functuro,
secessit, cumque eodem isthoc permansit hæsitque loco,
usque dum MOSCOVITICA ingruerent Anno 1652. bel-
la, quæ utrosque tandem expulerunt, quanquam ipso
temporis, quo in LIVONIA habitarent, tractu, tres Filios
procreavissent; sc. Patri cognominem SEBASTIANUM,
lapso nuperrimè Anno, Med. D. creatum, Practicumque
Ham-

Hamburg. postque hosce honores inopinâ sublatũ morte:
Dein EMANUELEM, 4to ætatis anno defunctum; de-
nique GASPARUM, J. U. Studiosum, etiamnum super-
fitem, & suavissimæ Matris funera prolixè dolentem.
Ceteroqui conjugium & diuturnum sic satis fuit, ceu
quod totos XXXII. perdurârit annos; & mirè præterea
pacatum. Quod ad vitam moresque MATRONÆ attinet,
sanè perfectã quasi quã tam, quam tota habitaret, exstru-
xisse videri poterat virtutum elegantiarumque domum.
Publicis sacris ac Concionibus mirã semper interesse de-
votione (nisi fors valetudine impediretur) deprensa est.
Sed & domum admiraculum usque exquisitè, omnium
maximè verò ita administrare docta, uti PIETATIS inibi
urgeret cum suis exercitia, nec quicquam temerè auspi-
cetur, quod quidem muneris ratio imponeret, prius-
quam DEO reddidisset suum. Certè omnium calamita-
tum ac miseriarum, quas hæcenus patimur, causas, non
ex alio, quàm impietatis fonte, arcessebat, aut quod
non multum curato NUMINE, rebusque divinis insu-
per habitis, in omnis generis flagitia sceleraque certa-
tim penè rueretur. Sed nec quos laborare, aut opis
indigere suæ norat, unquam destituit; largissimè po-
tius, semperque juvit, sic ut ipsa propemodum charitatis
aut liberalitatis habere viscera videretur. Neque
enim rem pietatis planè pleneque absolvi credebat, nisi
proximum ames, sicut temetipsum. Ceteras MATRO-
NÆ dotes silentio jam prætervehimur; & de fine obi-
tuque ejusdem, ipsum Mæstissimum DN. MARITUM
jam tandem sequenti pacto sermocinantem, introduci-
mus.

Conjux

Conjux mea desideratissima, cum naturâ tenerrimâ fuerit constitutionis, corpusculumque habuerit rarissimâ texture, multis abhinc annis valetudinaria, remediis tamen semper suffulta, rarò planè clinica evasit; functionibus enim domesticis & concionibus sacris ritè semper interfuit. Circa initium Martii, urgentiora valetudinis sensit in commoda, cum primis autem ferinâ tussi graviter concussa est: cessit quidem hocce malum, in ejus tamen locum successerunt alii multi complicati morbi, ventriculi, uteri; cum primis autem in solita hemorrhagia, quæ sanguinem non tantùm confer-tim, sed spiritus unâ & vires evacuarunt. Generosissimis quidem & his contraitum est remediis, resistente duntaxat virium jactura. Sacram, pro anima salute Medicinam anxie desideravit, Sacram Synaxin, quâ etiam, exhibente Pl. Reverend. & Clar. DN. M. LUDOVICO BARCLAJO, Confessionario nostro vigilantissimo, mirificè resecta est. Omne reliquum tempus precationibus insumsit, & continuis ad Deum suspiriis, sibi DEoque suo sola relicta, supplicavit, sanctissima Eius ut fiat voluntas; in cujus beneplacito constanter perseveravit, ac quievit, inque DOMINO JESU suo, quem indefinenter, ut veniens veniret, animalamque ex ergastulo liberaret, invocavit. 29. Aprilis, h. 2. pomeridiana, tandem placidissimè obdormivit.

Huc

Hucusque ipse. Vestrarum jam partium, CIVES ACADEMICI, fuerit, FUNCTÆ frequentes ire Exequias: quod officii atque benivolentiæ genus ipsi præcipuè etiam lacrimis mœroreque merso DN. MARITO, PROFESSORI, VIRO OPTIMO, deque ACAD. quin valetudine quoque nostra præclarè cotidè merenti, debetur: Nosq; uti in præstando minimè segnes sitis, parilique occasione, quàm lubrico nostræ mortalium res fulciantur tibicine, memineritis, seriò studioseque abs vobis contendimus.

P. P. Rost. sub Sigillo Universitatis,
A. O. R. M. DC. LXXVI.
die 5. Maij

Conjux mea desideratissima, cum
 fuerit constitutionis, corpusculumque
 ma texture, multis abhinc annis va
 diis tamen semper suffulta, raro
 functionibus enim domesticis & con
 semper interfuit. Circa initium
 valetudinis sensit in commoda, cum
 na tussi graviter concussa est: cessit
 lum, in ejus tamen locum successerunt
 complicati morbi, ventriculi, uteri; cum
 lit a hemorrhagia, qua sanguinem n
 tim, sed spiritus una & vires eva
 sissimis quidem & his contraitum
 tante duntaxat virium jactura.
 ma salute Medicinam anxie desider
 axin, qua etiam, exhibente Pl. R
 DN. M. LUDOVICO BARCLAY
 nostro vigilantissimo, mirifice refect
 liquum tempus precationibus in sum
 Deum suspiriis, sibi DEoque suo so
 vit, sanctissima Eus ut fiat volun
 placito .constanter perseveravit, ac qu
 MINO JESU suo, quem indefin
 niret, animulamque ex ergastulo h
 29. Aprilis, h. 2. pomeridiana, t
 obdormivit.

terrima
 rarissi
 reme
 evasit;
 cris rite
 ventiora
 em feri
 cce ma
 lti com
 in so
 confer
 Genero
 , resti
 ro ani
 m Syn
 Clar.
 tionario
 anne re
 annis ad
 applica
 us bene
 e DO
 miens ve
 vocavit.
 cidissime

Huc

